Fabuloasa Doamnă Argerich!

(Daniela Caraman Fotea, 17 septembrie 2007)

Am ascultat Filarmonicile ruse şi la ele acasă: ansambluri cu prestigiu mondial. **Russian National Orchestra** nu face excepție. Are instrumentiști virtuozi în fiecare compartiment, acordați în simultaneitate fără derapaj. Am apreciat exactitatea suflătorilor (cu o singură, minoră ezitare), patosul și „dicțiunea" corzilor. Alături de dirijorul **Charles Dutoit**, au „luminat" în detaliu Divertimento de **Igor Stravinski** și Suita op. 64 de **Serghei Prokofiev**. Lucrări cu independență simfonică, evocatoare și de tablouri scenice colorate, în... „mișcare" – imposibil de șters din memoria vizuală, fiind părți constituante ale unor admirabile balete: Sărutul zânei și respectiv, Romeo și Julieta. Frumoasă idee de program! **Charles Dutoit** este o personalitate captivantă! Are forță, convinge, orchestra îi urmează entuziasmată, gestica elegantă. Cu mîna stângă, distilează emoție prin „grafitti" expresive. Așa și trebuie!

Concertul pentru pian și orchestră nr.1 în Do major, op.15 de **Beethoven**, ne-a re-oferit-o pe **Martha Argerich**. Frapantă apariție! Puternică, zveltă, FRUMOASĂ! Întruchipare a distincției, **imagine a tinereții**, la culmea unei cariere faimoase! Partitura beethoveniană cu subordonare stilistică Haydn/Mozart, nu pune probleme aparte. Arabescurile delicate (destul de convenționale) din prima parte a concertului, accentele pur beethoveniene din Largo, secțiunea în care pianul domină conductul melodic și mai ales ornamentația, finalul strălucitor, poartă însă iscălitura cu inconfundabilă originalitate a artistei; o definesc prin sintagma „durabil în fluiditate sonoră". Între pianissime incredibile și bravuri furtunoase, **Martha Argerich** „prinde clipa", o transformă în reper. După concentrarea recitalului din 14 septembrie, împărțită cu Nelson Freire, acest concert-respiro a coagulat în admirație, dorința reîntâlnirilor. Ascultând-o pe **Martha Argerich**, te lași răpit de muzică...